

ВІТЕР Олена Василівна (04. 01. 1904, с. Миклашів, нині Пустомитів. р-ну Львів. обл. — 15. 11. 1988, Львів) — церковна та громадська діячка. Закін. гімназію сестер

Василіянок у Львові. Від 1922 — черниця-василіянка Йосифа. 1932–39 — ігуменя монастиря у с. Якторів (нині Львів. обл.), де керувала освіт. товариствами і драм. гуртком. 1939 — червень 1940, 1941–45 — ігуменя Львів. монастиря студиток; організувала збір коштів для ув'язнених націоналістів. 11 червня 1940 заарешт. НКВС за співпрацю з учасниками визв. руху, зазнала тортур у тюрмі. У червні 1941 засуджена до смерт. кари, але врятувалась. У жовтні 1945 заарешт. вдруге, засуджена на 20 р. Від квітня 1946 до березня 1956 — у таборах Сибіру і Мордовії, потім очолювала підпіл. монастир студиток у м. Скалат Терноп. обл., за що постійно зазнавала утисків від органів безпеки. Удостоєна звання праведниці світу за рятування євр. дітей під час нацист. окупації. Як худож. образ В. присутня в повісті О. Вітошинського «Непереможний лев» (Лондон; Париж, 1991) і романі М. Слабошпицького «Поет із пекла» (К., 2003).

Рекомендована література

1. 47 допитів Матері Ігумені // Західня Україна під більшовиками. Нью-Йорк, 1958
2. Вірченко Н. За Бога, за Україну // Укр. вісн. 2002. № 2(9).
Н. О. Вірченко

Бібліографічний опис:

Вітер Олена Василівна / Н. О. Вірченко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-34970>. — Останнє поновлення : 2023.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).